

Επιπόλαιη 'προοδευτική' φιλεπιδειξία (Χ. Γιανναράς)

Date : Μαΐου 7, 2006

"Δεν καταλάβαμε: Ζητάνε τον χωρισμό, με αφορμή τα σκάνδαλα και τη διαφθορά για να «τιμωρήσουν» την Εκκλησία; Ή για να μη «μιανθεί» από τα αμαρτήματα κάποιων κληρικών ο άσπιλος κρατικός μας μηχανισμός; Μακάρι να χωρίσουν την Εκκλησία από το κράτος, θα την ευεργετήσουν..."

Εκφραλισμός και διαφθορά λειτουργών της Δικαιοσύνης, συμπεριφορές υποκόσμου στο χώρο των λειτουργών της «επικρατούσας θρησκείας». Σπεύδουμε να ονομάσουμε τη σωρευτική αποκάλυψη των συμπτωμάτων «κρίση», μάλλον για να ξορκίσουμε (ίσως ασυνείδητα) την απειλή που αντιπροσωπεύει η κοινωνική παρακμή μας. Μια «κρίση» είναι πάντα εφήμερη, βολεύεται με κάποιες επεμβάσεις «κάθαρσης» στο επίπεδο των εντυπώσεων. Η καταιγιστικών εξελίξεων κοινωνική παρακμή δεν επιδέχεται γιατροσόφια.

Αν θέλουμε να μην αιθεροβατούμε, δεν έχουμε παρά να εντάσσουμε τις περιστασιακές «κρίσεις» στην προϋποθετική κάθε ερμηνείας βάση δεδομένων που μας πρόσφερε, μόλις προ ημερών, η έρευνα της VPRC («Καθημερινή» 6.2.2005): Η έρευνα βεβαιώνει ότι ο μισός πληθυσμός της Ελλάδας σήμερα (το 43,8% - ένας στους δύο Έλληνες) δεν διαβάζει ούτε ένα βιβλίο τον χρόνο και σχεδόν το ίδιο ποσοστό (το 39% του πληθυσμού) δεν διαβάζει ποτέ ούτε εφημερίδα. Ομως οι Έλληνες, κατά μέσον όρο, βλέπουμε τηλεόραση κάθε μέρα επί τρεισήμισι ώρες (204-209 λεπτά).

Είναι περισσότερο από φανερό ότι, με τέτοια δεδομένα, η ελληνική κοινωνία δεν έχει τις δυνατότητες να αντιληφθεί και να αντιμετωπίσει κρίσιμα προβλήματα ή συμπτώματα διάλυσης (συμπτώματα «ζούγκλας») που την απειλούν. Ίσως σε άλλες εποχές η έλλειψη μόρφωσης να μην καταργούσε την κριτική σκέψη, τον έλεγχο της πληροφόρησης, όσο λειτουργούσε η προφορική ανταλλαγή συμπερασμάτων της πείρας. Σήμερα, η μικρή οθόνη ποδηγετεί το κοπάδι με τον επιστημονικό ολοκληρωτισμό των «επικοινωνιακών» μεθοδεύσεων. Υποχρεώνεται ο λαός (χωρίς να το αντιλαμβάνεται) σε πειθήνια υποταγή, σε εθελόδουλες συμπεριφορές.

Ασήμαντη μειοψηφία οι επαρκείς πολίτες, συντριπτική πλειονότητα οι άσκεπτοι,

άκριτοι, άβουλοι τηλεθεατές. Με θρασύτατη αυτοπεποίθηση οι τηλεθεατές, τα ξέρουν όλα, για όλα αποφαινούνται - η εικόνα κάνει πανίσχυρη την ψευδαίσθηση της «πληροφόρησης». Ο εγωτικός πρωτογονισμός (ένστικτο αυτοσυντήρησης) δεν επιτρέπει κριτική αμφιβολία, ούτε την αυτεπίγνωση της μαριονέτας που την κινούν με νήματα οι ατσίδες της εμπορικής διαφήμισης και της κομματικής ψευδολογίας. Τηλεθέαση σημαίνει ανήκεστο εθισμό στην κοινοτοπία του κυβερνητικού λόγου, στην κενολογία της αντιπολιτευτικής ασημαντότητας, στη μικρόνοια και ψυχοπαθολογία των τηλεοπτικών «παραθύρων» και «πάνελ» - εγκλήματα κατά συρροήν και εκ προθέσεως των επαγγελματιών της πολιτικής.

Βολεύει τους πολιτικούς ο λειτουργικός αναλφαβητισμός, η αποχαυνωτική τηλεθέαση, η ευτελισμένη εκπαίδευση, τα διαλυμένα Πανεπιστήμια. Βολεύει, γιατί μπορούν να κατακτούν την εξουσία όχι με τους απαιτητικούς όρους της πολιτικής, αλλά με τους όρους της αγοράς: Κερδίζει τις εκλογές όποιος έχει τα περισσότερα χρήματα, δηλαδή τους αποτελεσματικότερους διαφημιστές, τα εντυπωσιακότερα μέσα πλύσης εγκεφάλου της αποχαυνωμένης μάζας.

Γι' αυτό και δεν απαντούν ποτέ οι πολιτικοί σε σοβαρή αρθρογραφία και εμπειριστατωμένη κριτική - ποτέ. Δεν υπάρχουν για τους πολιτικούς οι έγκυροι δημοσιογράφοι, οι έγκριτοι αρθρογράφοι, οι καταξιωμένες στον διεθνή στίβο προσωπικότητες. Δεν αξίζει τον κόπο να ασχολούνται με τέτοιες φωνές που η κοινωνική τους εμβέλεια αποκλείεται να επηρεάσει ποτέ το εκλογικό αποτέλεσμα.

Επαγγελματικά αδιάφοροι οι πολιτικοί για την κοινωνική παρακμή, τη διάλυση του κοινωνικού ιστού, ενδιαφέρονται μόνο (με μονοτροπία ανάπηρου ψυχισμού) για «ευρήματα» τηλεοπτικού εντυπωσιασμού της πολτώδους μάζας. Ενα τέτοιο «εύρημα» είναι και η θεατρική αντίδραση στα συμπτώματα έκπτωσης λειτουργών της «επικρατούσας θρησκείας»: το στεντόρειο αίτημα χωρισμού Εκκλησίας και κράτους.

Δεν καταλάβαμε: Ζητάνε τον χωρισμό, με αφορμή τα σκάνδαλα και τη διαφθορά για να «τιμωρήσουν» την Εκκλησία; Ή για να μη «μιαυθεί» από τα αμαρτήματα κάποιων κληρικών ο άσπιλος κρατικός μας μηχανισμός; Μακάρι να χωρίσουν την Εκκλησία από το κράτος, θα την ευεργετήσουν. Αν μπορούσαν να χωρίσουν και τον λαό από το κράτος, θα ήταν το τέλειο.

Λένε ότι ο χωρισμός είναι προϋπόθεση «εκσυγχρονισμού» γιατί έτσι συμβαίνει με όλα τα πεφωτισμένα και λελαμπρυσμένα της Εσπερίας έθνη (έτσι απαιτεί και ο πολύς Huntington, η ντιρεχτίβα του ΝΑΤΟ). Ξεχνάνε (ή δεν έμαθαν ποτέ) ότι οι δυτικοευρωπαϊκές κοινωνίες έχουν ερείσματα ισχυρά κοινωνικής συνοχής σε μακράιωνες εθισμούς ορθολογικής συμπεριφοράς, δικανικής ηθικής, αυτονόητου σεβασμού των κανονιστικών διατάξεων που επιβάλλει η λογική του «κοινωνικού συμβολαίου».

Στην Ελλάδα έχουμε ιστορικούς εθισμούς ριζικά διαφορετικούς. Άξονας κοινωνικής συνοχής ήταν πάντοτε η σύμφυτη με τον λαϊκό πολιτισμό μεταφυσική πίστη - κοινωνικό βίωμα και όχι νοητική «πεποίθηση». Ο ρεαλιστικός αυτός άξονας κοινωνικής συνοχής, άξονας του «ιερού» (Παρθενώνας, Αγία - Σοφία) επέβαλε και τη μακράιωνη ιθαγενή παράδοση «συναλληλίας» Εκκλησίας και πολιτείας.

Ενδεχόμενος χωρισμός Εκκλησίας και κράτους σήμερα (όπως εχθρικά τον απαιτούν απερίσκεπτοι πολιτικοί) θα είναι ευεργετικός για την Εκκλησία. Θα την υποχρεώσει να αναζητήσει δυναμικά την κοινωνική της (κοινωνίας σχέσεων) γνησιότητα, το ξεπέρασμα της αλλοτρίωσής της σε κρατική «επικρατούσα θρησκεία», σε δεκανίκι του εθνικισμού. Πρόβλημα δυσφόρητο θα είναι ο χωρισμός για την πολιτεία, που δεν έχει με τίποτα να υποκαταστήσει τον μέχρι τώρα (κουτσό, στραβό, ανάποδο ίσως, αλλά) μοναδικό άξονα κοινωνικής και πολιτιστικής συνοχής του Ελληνισμού στην κοιτίδα του και στη διασπορά του.

Με εγκληματική αφέλεια ολόκληρο το φάσμα των ακκιζόμενων ως «προοδευτικών» (από τους καραμπινάτους νεοφιλελεύθερους ως τον ασπόνδυλο «Συνασπισμό») ούτε που υποσιάζονται τι έχει να γίνει, αν ο μόνος θεσμικός φορέας ζωντανής και ένσαρκτης σε λαϊκό σώμα πολιτιστικής ταυτότητας των Ελλήνων εκπέσει στην πολυδιάσπαση των Παλαιοημερολογιτών και σε ίση από την πολιτεία μεταχείριση με μικρονοϊκές σέκτες κοινωνικής παθογένειας, εισαγόμενες από τις ΗΠΑ.

Έχει και η πολιτική ανευθυνότητα κάποια όρια.

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<http://alopsis.gr>

(Πηγή: "Καθημερινή" 20-02-2005)